

Za pár dnů po našem návratu z Rakouska jsme doplnili zásoby a přibrali i další dva členy posádky - vnučku Míšu a vnuka Martina. V této sestavě jsme opět v pondělí 22.6 vyrazili na cesty. Naše první zastávka byla v rakouském Bad Waltersdorfu, v campingu Rad a Pichler, který jsme poznali při naší minulé cestě po Korutanech. Po důkladném vyspání jsme vyjeli dále. Cesta ubíhala bez zvláštních příhod a tak v podvečer jsme přijeli do našeho „rodného“ campingu Pisak u Paklenice. Po tříleté pauze nás všichni opět přivítali, jako bychom odjeli včera. Osazenstvo zůstalo ve stejném obsazení, jako dříve. Šimo jako šéf, Maria a Lubica jako recepční i uklízečka zůstal tatáž.

Maria nás ihned zavedla na naše staré místo. Od naší poslední návštěvy se zde mnoho zlepšilo k lepšímu. Šimo Bučič hodně investoval. Camping rozdělil a označil na ulice a parcely (i když pouze pomyslně), dodělal rozvod vody a odpadu na jednotlivé parcely. Ve staré části campu je nainstalována nová bezplatná WiFi. Složení hostů, hlavně Němci a Rakušané, rapidně narostl počet Slovinců. Hodně ale ubylo Čechů. Na lukrativních parcelách se zabydleli natrvalo slovinci s různými přístavky a přístřešky.

V nové části zmizely staré dřevěné chatky a místo nich se objevilo 11 nových mobilhomů a předsíňkou, klimatizací a satelitní televizí.

Bohužel před pár dny skončila „bura“ a tak moře bylo teplé pouhých 21C. I když vnuci vlezli do vody, já jsem si to netroufl. Jinak život plynul v této přímořské vesničce pomalu dále. Vše zůstalo stejné jako před 3 lety, jen zvonění zvonů na nové věži kostela se rozléhalo po okolí. Při naší pravidelné odpolední procházce do cukrárny na zmrzlinu se nám zdálo, že je zde proti minulým rokům méně hostů.

Po 4 nocích jsme se přesunuli dále na jih. Zůstali jsme v Sv. Filip a Jakov blízko Biogradu. V tomto městečku je několik campingů, a my si podle Google vybrali camping Rio. Je to malý rodinný camping na břehu moře. Jeho hosté jsou převážně důchodci Němci a Rakušané. Správce se nám přiznal, že jsme první Češi, kteří tu jsou. Vskutku je to rodinný camp, když někoho potkáte, slyšíte jen „morgen“. Náš Martin byl jediné dítě, a když se naučil zdravít „morgen“ stal se jejich miláčkem. Když jsem zkoušel nafouknout gumový člun pusou (hustilku jsem zapomněl doma), ihned přiběhli nezávisle na sobě 3 sousedi a chtěli mi půjčit svou pumpu. Z campingu se k moři scházelo po asi 10 schodech na malou písčnou pláž, kde kousek od ní kotvili motorové čluny movitých hostů.

Podle plánu jsme po dvou nocích chtěli pokračovat dále do zátoky Drage za Biogradem, kde se nachází několik campingů. Protože to nebylo daleko, tak jsme se nejprve tam zajeli. V malé mořské zátocce se nachází cca 4 – 5 campingů. Je to pustina s minimem stromů s kaskádovými terasami. Není zde elektřina nebo jen velmi omezeně z agregátů. Od jednoho z návštěvníků jsem se dozvěděl, že tu pořádá webový portál Caravan24 svůj sraz a tak zde bylo poměrně hodně Čechů. Nějak se nám to zde nelíbilo a tak rodinná rada rozhodla, že raději zůstaneme dále v campingu Rio.

Protože do campingu Pisak se chystali také Věrka se Staňou s vnuky, tak jsme se na zpáteční cestě zastavili na 2 noci za nimi. Tentokrát jsme ale zůstali na nové ploše. Zde je daleko volněji, pouze o místa v první řadě u moře je velký zájem. Nevýhodou je nedostatek stromů a špatný signál WiFi. Martin si konečně mohl s Románkem zařadit podle chuti.

Na zpáteční cestě jsme se po úmorné cestě v tropickém horku (v autě se nám pokazila klimatizace) ještě na pár dní zastavili v Pápě, kde jsem s ředitelkou projednal podrobnosti konání srazu na ukončení karavanistické sezony, které se zde bude konat v termínu 8. – 11.10.2015. V době našeho pobytu v Pápě, však byly venkovní teploty přes 35C a k tomu ještě teplá termální voda, což dávalo dohromady ubíjející kombinaci. Když jsme v neděli dopoledne odjízďeli domů, vůbec jsem nezáviděl lidem stojícím před termálními lázněmi ve frontě, dlouhé několik desítek metrů.

Po příjezdu domů jsme vychutnávali chládek panelákového bytu a vzpomínali na zážitky z letošní dovolené.

Vlasta a Vašek Hronkovi
Červenec 2015